Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 13 (1005) * miercuri 31 martie 1965 * 8 pagini 30 bani



A venit primăvara. Luîndu-se parcă la întrecere cu mugurii pomilor care au prins să se deschidă sub pulsul sevelor, lacul din Cișmigiu s-a trezit și el la viață. În acest frumos decor, o plimbare cu barca în zilele vacanței, e o bucurie pe care o trăiesc mulți elevi.

ÎN CĂUTAREA LIZUCĂI ȘI A LUI PATROCLE SAU POVESTE DESPRE O CLASĂ FĂRĂ CORIGENȚI

Lizuca nu presărase cenușă, iar Patrocle, furat de înfățișarea nouă a Iașului, uitase s-o facă atentă să lase din loc în loc semne. Așa că i-am căutat aproape toată dimineața întrebînd în dreapta și-n stînga :

— N-ați văzut-o pe Lizuca ? Nici pe Patrocle ? Nu l-ați auzit nici lătrînd ?

Copiii înălțau din umeri. Nu-l auziseră lătrînd pe Patrocle. N-o văzuseră nici pe Lizuca. Aproape toți îmi spuneau să-i caut la bunici.

— Am fost la bunici. Lizuca și Patrocle nu-s acolo.

Unii dintre copii întrebau :

— Nu-s nici în Dumbravă ?

— Nu-s. Au primit o invitație de la niște pionieri și au plecat dis-de-dimineață.

Cînd auzeau de invitație, toți (și fetele și băieții) făceau ochii mari și se mirau :

— Ce fel de invitație ?

— Era scrisă de mînă ?

— A fost trimisă prin poștă ?

— Ce culoare avea ?

— La ce școală învață pionierii care au trimis invitația ?

La toate întrebările acestea era greu de răspuns. Nu văzusem invitația, nu știam ce culoare are, dacă fusese scrisă de mînă, dacă venise prin poștă și, bineînțeles, nu știam nici la ce școală învățau pionierii care o trimiseseră. Știam un singur amănunt : că în clasa lor nu exista nici un corigent.

Întîi, acest amănunt mi s-a părut lipsit de importanță. Mi-am dat seama însă repede că mă înșelasem. Ori de cîte ori pomeneam despre clasa fără corigenți copiii își plecau fruntea, ori se priveau unul pe altul și întrebau :

— O clasă fără corigenți ?

— Da. O clasă fără corigenți. Siguranța cu care rosteam cuvintele îi făcea să-și plece și mai mult fruntea sau să înalțe din umeri.

Aproape toți spuneau :

— La noi în clasă sînt doi corigenți.

— La noi, trei...

— La noi, dacă...

După acest „dacă" urma de fiecare dată o poveste lungă cu un pionier, doi sau trei care nu-și fac temele acasă, absentează nemotivat, ori cărora le place prea mult să bată mingea.

La Școala medie nr. 4, cînd am întrebat despre Lizuca și Patrocle, copiii au răspuns bucuroși :

— Sînt invitații noștri.

— În ce clasă ?

— A IV-a A !

Un pionier s-a oferit să mă conducă. Ne-am îndreptat repede spre capătul culoarului. Clasa a IV-a A nu se deosebea cu nimic de atîtea altele. Ferestre mari, cu perdeluțe albe și glastre cu flori pe pervaz, bănci aproape noi, pe jos nici un ghemotoc de hîrtie. Fetele purtau toate cravate roșii. Nu puteam să-mi dau seama care din ele era Lizuca. Și-apoi știam că Lizuca nu era pionieră. Am întrebat :

— Ați invitat la voi pe Lizuca și Patrocle ?

Din penultima bancă s-a ridicat Teodorescu Luminița, președinta grupei de pionieri. Întîi a clătinat capul și a zîmbit. După asta a spus :

— Da. Au fost ora trecută.

Tot din penultima bancă (rîndul dinspre ferestre) s-a ridicat Rusu Constantin, un pionier înalt, voinic, tuns scurt. Și-a potrivit ochelarii și a încercat să explice :

— În clasa noastră aproape fiecare lecție este ilustrată cu material didactic suplimentar : albume, diafilme, muzică.

Rînd pe rînd s-au ridicat să spună ceva nou sau să facă unele completări și Ilarion Florina, și Ioanițescu Liliana, și Frasin Alexandru, și Săndulescu Aurora. La istorie explicațiile au fost ilustrate de multe ori cu diafilme. Așa au văzut : Originea și evoluția omului, Cetatea Istria, Nicolae Bălcescu, Viața lui Lenin. În ora de geografie au vizionat : Valea Oltului, Valea Siretului, Munții Făgăraș, fauna și flora țării noastre. Uneori, în ora de romînă, pe lîngă diafilme, se fac audiții muzicale. Așa au fost ascultate Rapsodia I și a II-a de George Enescu. Alteori sînt invitate în clasă personajele unor opere literare.

Rezultatul ? Ni l-a spus tot Luminița :

— Pe trimestrul I nici un corigent. Pe trimestrul al II-lea 24 de pionieri au medii de 9 și 10 ; 6 pionieri au medii de 8,9 și 10, iar ceilalți trei (clasa numără 33 de elevi) au și medii de 6 și 7.

Am rămas în clasa a IV-a A de la Școala medie nr. 4 din Iași pînă la sfîrșitul orelor. Pe Lizuca și Patrocle nu i-am mai prins — în schimb am cunoscut o clasă de pionieri inimoși și harnici, care știu să învețe, să se joace, să nu se certe niciodată cu disciplina.

COSTACHE ANTON

PRIMĂVARĂ-I ȚARA MEA



*Soarele și primăvara
Îmi inundă toată țara
Și îmi țes pe sub fereastră
Borangic și zare-albastră.
Dimineața rece — udă
Soarele din iarba crudă.*

*Curg răsfrînte-n foi de plug
Albe fulgere de soare
Și se varsă cu belșug
Peste proaspete ogoare.
Curg, la Brazi, în flăcări vii
Verticale argintii.*

*Lin, pe ele, să coboare
Fir de soare
Subțirel, să-l întîlnești
Răsucit la Săvinești.
Și se scaldă în vîltoare
Bulgării rotunzi de soare —*

*Juvaere-n colier —
De la Bistrița și Argeș
Pîn-la Porțile de Fier.
Toate plaiurile mele
Poartă primăvara-n ele.
Curg șuvoaie de lumină*

*Și prin sate și prin mină.
Are primăvara mea
Viața nouă-n palma sa.*

Primăvară-i țara mea.

M. CĂLIN

TRACTORIȘTII

Era seară. Prin ferestrele clubului „9 Mai" din Carei — Maramureș, inundate de lumină, răzbăteau acordurile orchestrei. Am intrat. O mulțime de tineri, pe fețele cărora se citea veselia. M-am apropiat de doi băieți care stăteau de vorbă. Mi-au explicat că programul artistic, care s-a terminat, și reuniunea tovărășească, care este în toi, sînt date în cinstea elevilor anului III al Școlii profesionale de mecanici agricoli, care urmează să plece în practică la S.M.T.-uri. După cîteva vorbe, cei doi, Chioreanu Ion din anul I și Mudure Gheorghe din anul III, au trecut la subiectul favorit: meseria de mecanici agricoli. Dragostea pentru această meserie e veche. Majoritatea din cei 825 de elevi a îndrăgit-o de mult, de pe cînd la gît le flutura cravata roșie de pionier. Acum, această dragoste se împlinește, se transformă în cunoștințe, deprinderi trainice, căpătate pe băncile sălilor de clasă, în ateliere. Am aflat de la ei despre condițiile minunate în care își însușesc meseria dragă, despre faptul că totul le este asigurat în mod gratuit. Așa cum spunea Chioreanu: „De la hrană și îmbrăcăminte, pînă la manualele școlare".

Pe măsură ce înaintam în conversație, deveneam din ce în ce mai curios. N-am putut să rețin interlocutorii — se adunaseră mulți în jur. M-am resemnat pentru a doua zi...

O dimineață însorită, luminoasă ca și viața acestor tineri. Deschid ușa unei clase. În clasă, întuneric beznă... Aveau loc proiecții la epidiascop. Elevul Păștean Nicolae explica modul de funcționare a adăpătorului automat AP-2. Vă veți întreba, așa cum l-am întrebat și eu pe Nicolae în pauză: de ce, ca viitor mecanic, se ocupă de probleme care i-ar interesa mai mult pe zootehnicieni? El a zîmbit și mi-a spus: „Noi vom lucra la S.M.T., G.A.S. sau în cooperative agricole de producție, iar un mecanic agricol trebuie să cunoască tot ce-i legat de tehnică în agricultură. Tehnica cuprinde din ce în ce mai mult toate muncile agricole".

Vizitînd în continuare școala, mi-am dat seama că aci se studiază, cu aceeași pasiune, mijloacele de preparare a hranei animalelor și ultimele tipuri de tractoare, generatoarele electrice și ultimele tipuri de semănătoare.

La biblioteca (are peste 14 000 de volume) l-am cunoscut pe Limnean Nicolae din anul III. Pentru că pleca la practică, venise să predea ultima carte citită. L-am întrebat dacă acolo, cînd va lucra cu tractorul, se va mai ocupa cu lectura.

— Bineînțeles. Voi avea la dispoziție biblioteca S.M.T.-ului, sau biblioteca comunei respective.

— Vom juca și fotbal, interveni Buteanu Petru. Mă pasionează...

— Vom participa și la programele artistice ale căminelor culturale, adăugară Oneț Cornel și Izvoran Vasile, doi din interpreții principali ai programului artistic din seara trecută.

Limnean Nicolae continuă să zîmbească. Privea parcă undeva departe. L-am întrebat ce-și dorește în practică.

— Să fiu cît mai de folos în campania agricolă de primăvară și...

— Și?... — întrebai eu.

El zîmbi. Îmi arătă romanul pe care-l citise. Era „Bărăganul" de V. Em. Galan. Poate că se gîndea în clipa aceea la gospodăria de stat care începuse să ființeze cu un singur tractor... Acum, brăzdează ogoarele sute, mii de tractoare. Printre care și puternicile U-650!...

Am mai aflat un „secret". Fanfara școlii (42 de instrumentiști) pregătesc un nou cîntec. Acesta va fi cîntecul care va însoți pe cei din anul III la gară. Este un fel de a le spune „Spor la muncă în campania de primăvară!".

DORIN NISTOR



Fostul pionier Limnean Nicolae din anul III știe să stăpînească bine tractorul.

Raid de primăvară

Aroma cîmpurilor dezgolite de zăpadă se resimte și pe aeroport. Aroma primelor brazde, ridicate cu fața la soare din culcușul lor de pămînt dezmorțit.

Sorin Dabija, inginerul șef, urmărește cu privirea zborul unui avion cu coada subțire, elegantă, care tocmai se pregătește să aterizeze.

— Emil Achim, spune, descifrînd inițialele de pe fuselaj: YR — ANA. Bun pilot. Și ajutorul său, mecanicul Virgil Florea, e la fel de bun. Se întorc din misiune. Dar nu stau mult aici, pe aeroport, la Otopeni. Pleacă de unde au venit: pe întinsul ogoarelor. Doar a început campania de primăvară!

Avioane utilitare, de culoarea lanurilor coapte, vin și pleacă în... raidul lor de primăvară.

— Gata, băieți?

— Gata!...

La o palmă de loc, un alt avion utilitar, comandat de pilotul Vasile Atanasescu. Mecanicul de bord, Costache Popovici, mai înconjoară o dată avionul, îl cercetează cu minuțiozitate, apoi urcă în cabină, lîngă pilot.

Echipajul avionului și inginerul șef se salută. Avionul pornește răscolind aerul cu elicea, se înalță în văzduh.

— Pleacă în Argeș, explică inginerul.



Pe ogoarele gospodăriilor de stat, la împrăștierea de îngrășăminte chimice. De fapt, acțiunea aceasta a început de mult. Avioane utilitare au fost trimise în multe locuri, la Brîncoveni și Slobozia din Bărăgan, pe meleagurile Olteniei — la Segarcea și Redea, și chiar mai departe, la Beba Veche sau Fîntînele, în Banat.

— Și, rezultatul?

— Numai pînă la începutul lunii martie s-au fertilizat circa 41 500 hectare peste care s-au împrăștiat aproape 5 000 000 kg azotat de amoniu, contribuind la asigurarea unor recolte tot mai bogate.

AL. DINU IFRIM

DE PE OGOARE

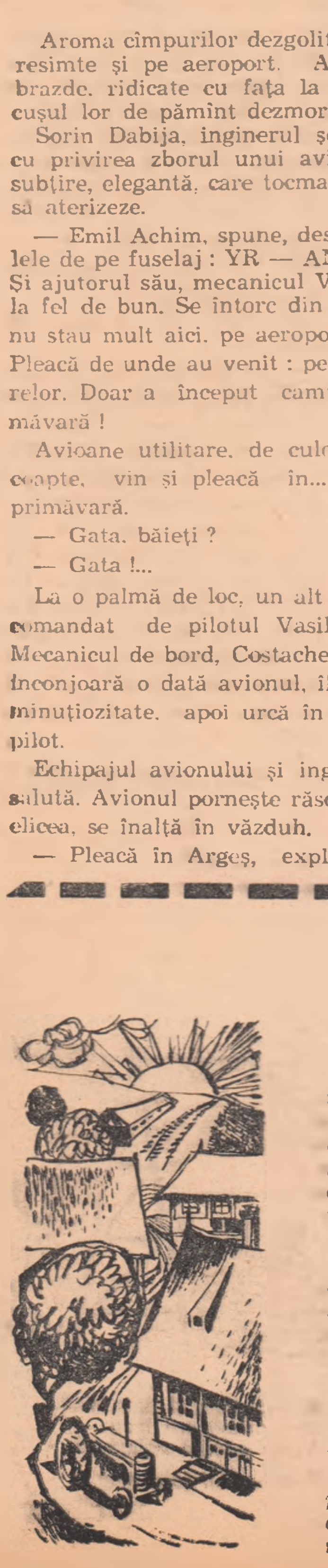
ÎN REGIUNEA GALAȚI, lucrările agricole de primăvară se desfășoară intens. În cooperativele de producție din raioanele Făurei, Brăila și Galați, precum și în trusturile Gostat Brăila au fost semănate toate culturile din prima urgență. Pînă acum, în întreaga regiune au fost însămînțate cu mazăre, borceag, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și alte culturi, aproape 50 000 de hectare.

ȘI ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI mecanizatorii, cooperatorii și lucrătorii din gospodăriile agricole de stat lucrează de zor pentru a pune temelii solide recoltei acestui an. În Valea Dunării, în Bărăgan, pretutindeni pe ogoare, se lucrează la pregătirea terenului și la semănat. Pînă acum au fost însămînțate cu mazăre, legume, sfeclă de zahăr și plante furajere peste 43 000 de hectare. S-au făcut, de asemenea, arături pe o suprafață de peste 8 100 hectare.

Numai în cîteva zile, la gospodăriile de stat Fălciu, Murgeni, Mușata, Zorleni și altele din cadrul **TRUSTULUI GOSTAT BÎRLAD** s-au grăpat peste 1 000 hectare ogoare de toamnă și s-a trecut la semănatul borceagului și mazării.

O atenție deosebită acordă cooperatorii din comuna **TÎRZII**, raionul **HUȘI** și lucrărilor din vii și livezi. Pînă acum au fost efectuate la timp stropirile și tăierile de corecție la întreaga livadă. Pe cele 60 de hectare livadă plantată în terase-potcoavă se execută săparea în jurul pomilor. Pentru pepinieră s-au altoit peste 800 000 fire de viță de vie.

Profesoara din Izvoru



Viorică Nicolescu i-a plăcut fizica și chimia încă din cursurile elementare cînd, la școala din satul ei, făcea experiențe și învăța fel de fel de formule interesante.

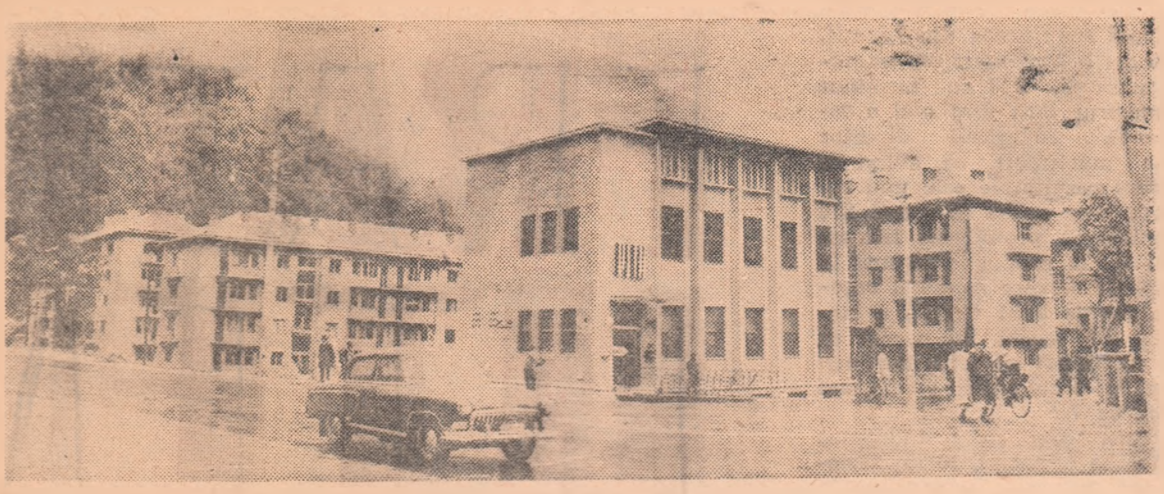
Încă de pe atunci dorea din toată inima să devină și ea profesoară, să-i învețe pe copii să pătrundă în tainele minunate ale chimiei și fizicii, să facă experiențe, demonstrații etc. Și visul Viorică s-a împlinit. A absolvit cu doi ani în urmă cursurile Institutului Pedagogic din București și iat-o acum profesoară, așa cum a dorit.

A fost repartizată chiar într-o comună, Izvoru, din regiunea ei — raionul Costești. În drum spre Izvoru se tot gîndea cu emoție: cum o vor primi oamenii din comună? Dar copiii? Și se vedea la catedră explicînd lecția în fața a zeci de copii...

N-a avut însă de ce să-și facă griji. Toate au decurs așa cum trebuie. Copiii au primit-o cu căldură, iar țăranii, cooperatori, ca pe o fiică și Viorica se simte acolo ca într-o mare familie. Pentru copii e o adevărată prietenă. Și fiindcă își iubește atît de mult profesia, a reușit să-i facă și pe copiii din Izvoru să îndrăgească chimia. Cît despre săteni, pe oricare l-ai întreba, îți vorbește despre tînăra profesoară numai în cuvinte de laudă. Și pe bună dreptate — Viorica e prezentă peste tot: la cercul de citit pe care-l conduce și unde e așteptată întotdeauna cu plăcere de cooperatoare, în echipa de teatru a căminului cultural, la biblioteca înzestrată cu aproape 4 000 de volume. De cum începe să dea frunza, utemista Viorica Nicolescu mobilizează în timpul liber copiii și pornesc împreună la înfrumusețat străzile. Vara, e o adevărată plăcere să treci prin Izvoru. De o parte și de alta rîd peste tot florile îngrijite de elevii tinerei profesoare.

Aceeași grijă se observă, bineînțeles, și la școala lor nouă, cu etaj. Grădinița din față e plină de flori, iar sălile de clasă sînt păstrate întotdeauna curat.

E. ROȘCA



Blocuri noi pentru muncitorii fabricii de ciment din Bicaz.

Constituirea Comitetului național al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților

Vineri la amiază a avut loc ședința de constituire a Comitetului național de pregătire a celui de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru solidaritate, pace și prietenie, care va avea loc la Alger între 28 iulie și 7 august a.c.

În Comitetul național au fost aleși 31 de membri — tineri muncitori, țărani-muncitori, studenți, conducători ai unor instituții culturale centrale, oameni de știință și artă, reprezentanți ai unor organizații obștești, activiști de partid și ai U.T.M., sportivi și alții.

Ca președinte al Comitetului național a fost ales **RADU BELIGAN, artist al poporului**, președintele Consiliului teatrelor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

Luînd cuvîntul, tovarășul **PETRU ENACHE, prim-secretar al C.C. al U.T.M.**, a subliniat importanța și rolul Festivalurilor Mondiale ale Tineretului și Studenților, contribuția pe care aceste manifestări o aduc la întărirea cooperării și la unirea tinerei generații a lumii, pe temelia aspirațiilor și intereselor comune de pace, libertate, democrație și o viață mai bună.

În orașul de pe coasta Mediteranei, tradiționala întîlnire va reuni soli ai tineretului și studenților din toate țările lumii, tineri de diferite convingeri politice, filozofice și religioase, animați de dorința de a manifesta împreună voința lor de luptă sub lozinca Festivalului: solidaritate, pace și prietenie.

Vorbitorul a arătat apoi că tineretul Republicii Populare Romîne susține cu căldură politica partidului și statului nostru, muncește cu avînt și entuziasm, își sporește contribuția la lupta întregului popor pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor planului șesenal, pentru a face patria noastră mai bogată și mai înfloritoare. În fabrici și uzine, pe șantiere și în laboratoare, în mine și pe ogoare, în școli și facultăți, tineretul nostru muncește cu rîvnă manifestîndu-și dorința arzătoare de a contribui la dezvoltarea și întărirea patriei.

Delegația tineretului romîn va lua parte la toate manifestările importante de la Alger, ducînd mesajul de pace și prietenie al tineretului romîn. Ea va exprima adeziunea tineretului și poporului nostru la lupta pentru lichidarea definitivă a dominației coloniale sub toate formele, pentru libertate și independență națională, pentru respectarea dreptului sfînt al popoarelor de a-și hotărî singure soarta.

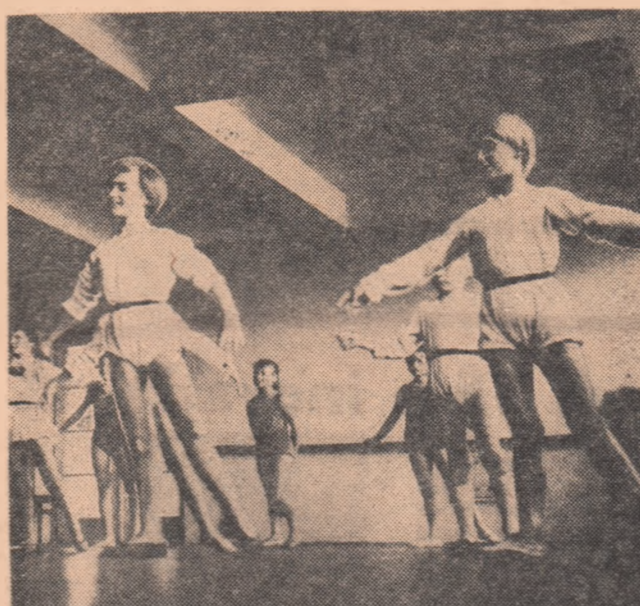
După ce a vorbit despre pregătirile pe care le va face tineretul din R. P. Romînă în întîmpinarea Festivalului, tovarășul P. Enache a spus:

Sîntem convinși că cel de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru solidaritate, pace și prietenie care va avea loc pe pămîntul Algeriei libere, va reprezenta o nouă și puternică manifestare a dorinței de pace și înțelegere între popoare, care animă întreg tineretul lumii, a hotărîrii sale de a-și dărui toate forțele cauzei libertății, păcii și progresului omenirii.

În continuare au luat cuvîntul Ecaterina Ghinea, Marin Constantin, Iolanda Balaș, Iordan Făiniță, membri ai Comitetului național de pregătire a Festivalului.

În încheierea ședinței, artistul poporului, Radu Beligan a mulțumit pentru cinstea ce i-a fost acordată prin alegerea sa ca președinte al Comitetului național.

De la prietenii tăi de peste hotare



În R. P. Ungară activitatea artistică cunoaște o frumoasă dezvoltare.

Fotografia înfățișează un aspect de la cercul de balet organizat pentru copiii oțelarilor din Pestszenterzsébet — Budapesta.

CĂMIN NOU

La Școala generală de 8 ani „Petőfi" din Debrețin — R. P. Ungară s-a amenajat nu de mult un cămin pentru școlarii care locuiesc în satele din împrejurimile orașului. Zeci de băieți și fete sînt găzduiți aici, avînd excelente condiții pentru studiu. De remarcat, de asemenea, frumosul local de club ce funcționează în cadrul căminului și unde elevii își petrec timpul liber în mod plăcut, instructiv. Elevii au la îndemînă cărți de literatură, științifice, un aparat de radio și un televizor, precum și numeroase jocuri distractive.

Atlasul pionierului

DE LA ALPI LA PIND

Țara despre care vorbim azi, copii, este o țară vecină și prietenă — *Republica Socialistă Federativă Iugoslavia*, proclamată la 29 noiembrie 1945. *Vecini:* Italia, Austria, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Grecia, Albania, Marea Adriatică. *Suprafața* — 255 804 km^2. *Populația* — 19 400 000 locuitori (sîrbi, croați, sloveni, macedoneni, muntenegreni, albanezi, unguri, turci, romîni ș.a.). *Capitala* — Belgrad, 600 000 locuitori; orașe mai importante: Zagreb, Skoplje, Sarajevo, Ljubljana, Novi Sad, Split, Maribor. *Resurse:* cereale, fructe, viță de vie, măslini, tutun, ovine, bovine, porcine, cărbune, neferoase, petrol, pește. *În industrie:* automobile, mașini agricole, construcții navale, ș.a.

De la Alpii Slavoni la Pind și de la Dunăre la Marea Adriatică, Iugoslavia desfășoară un peisaj deosebit de variat. În zilele însorite, senine călătorul purtat în înălțimi de moderna pasăre măiastră — avionul, privește uimit nu numai varietatea reliefului iugoslav (cîmpia dulce a Dunării și pe cea verde-luxuriantă ce se întinde, subțiindu-se, de la Triest la Bar, de-a lungul Adriaticii, munții din mijlocul țării cu frumusețea lor sălbatică...) dar și lanțurile ciudate ale Dinaricilor, tăiate — ca de paloșul unui uriaș — de văi transversale ce coboară către întinderea de smarald a Adriaticii sau către vijelioasa Savă. În același timp, ochiul ager al călătorului surprinde, retrase către estul țării și către sud — masive muntoase aparținînd de lanțul Rhodopilor, sau de ale Pindului...

Aici, în munții aceștia, de-a lungul zbuciumatei lor istorii, popoarele Iugoslaviei au plătit un greu tribut de sînge ca preț al libertății și independenței patriei. În secolul VII, pe aceste locuri — populate în antichitate de triburi traco-ilire — au venit triburi slave care au întemeiat apoi mici state feudale de sine stătătoare. În a doua parte a secolului XV însă, imperiul otoman a pus stăpînire pe acest pămînt, cotropind mai întîi Serbia, apoi Bosnia... Vecinul puternic din vest, imperiul austro-ungar, a cotropit și el o parte din teritoriu, în așa fel că, pînă după primul război mondial popoarele iugoslave s-au zbătut să scuture cînd jugul otoman, cînd pe cel habsburgic.

În aprilie 1941 Iugoslavia a fost cotropită de trupele Germaniei fasciste și timp de mai bine de patru ani, mii și mii de patrioți iugoslavi și-au jertfit viața pentru libertate. Detașamentele de partizani — și apoi Armata Populară de Eliberare — printr-o luptă eroică, au imobilizat și măcinat importante forțe ale Germaniei fasciste. Munții, satele și orașele iugoslave, stropite din belșug cu sîngele celor mai buni fii ai săi, poartă înscrise pe plăci memoriale, pe monumente, pe scoarța scrijelată a copacilor eroismul zilelor de rezistență care a culminat cu izgonirea fasciștilor germani în mai 1945 de pe teritoriul iugoslav de către Armata Populară de Eliberare și trupele sovietice. La Kragujevaț, oraș de 60 000 locuitori și proaspăt centru al industriei automobilistice iugoslave, pe dealurile din împrejurimi se află o placă memorială. Placa amintește vizitatorului tragedia îngrozitoare pe care locuitorii orașului au trăit-o în octombrie 1941. În dimineața zilei de 21, fasciștii germani au executat 7 000 de localnici, crezînd că în felul acesta vor înfricoșa detașamentele de partizani. Dar deși n-au fost cruțați nici tinerii, nici bătrînii, așa cum scrie și pe placa memorială ei „n-au putut nimici și credința popoarelor noastre în victorie".

Astăzi, R.S.F. Iugoslavia este un stat socialist federativ al unor popoare egale în drepturi și cuprinde 6 republici socialiste: Bosnia și Herțegovina, Croația, Macedonia, Muntenegru, Serbia și Slovenia.

În trecut cunoscută ca un stat în care majoritatea locuitorilor trăiau din agricultură, Iugoslavia s-a dezvoltat mult după eliberare. Industria socialistă numără azi noi hidrocentrale și termocentrale, uzine de prelucrarea metalelor neferoase; la Zenica se află un puternic centru siderurgic, iar la Belgrad, Zagreb, Ljubljana, Novi Sad, Maribor se găsesc uzine puternice, moderne, constructoare de mașini.

Belgradul, oraș modern, frumos, se află așezat pe Dunăre, la confluența Savei cu Dunărea și e important centru politic, administrativ și cultural al țării. Aci se află o academie de științe și arte, o universitate, iar în cele peste 260 școli învață 130 000 de elevi.

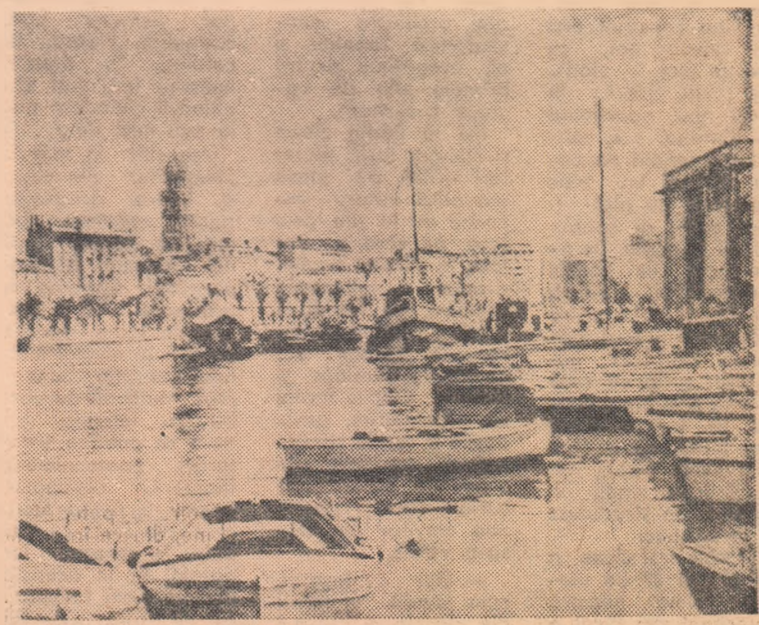
Zagrebul numără aproape 500 000 locuitori și, în pavilioanele tîrgului internațional ce se ține aci, a expus și țara noastră. Al treilea oraș al Iugoslaviei este Skoplje, capitala Macedoniei, care, nu cu multă vreme în urmă a fost complet distrus de un puternic cutremur. Cu ajutorul întregului popor iugoslav, cu ajutorul prietenesc al unor țări, orașul renaște azi mai frumos și mai modern. Țara noastră construiește aici o mare policlinică și trei blocuri a cîte 8 etaje fiecare.

Țară cu un relief deosebit de variat și pitoresc, Iugoslavia este foarte vizitată de turiști. Aproximativ 1 200 000 de străini vin să viziteze Iugoslavia, peșterile dinarice, frumoasa coastă Dalmată (litoralul Adriatic).

Prin porturile sale Rijeka, Split, Trieste, Pola, Dubrovnic ș.a., Iugoslavia exportă — prin flota sa maritimă — produse ale industriei sale ușoare și chimice, alimentare (conserve de pește, piei etc.) și importă, la rîndul său, produsele de care are nevoie, materii prime.

Țară vecină și prietenă, R.S.F. Iugoslavia construiește, împreună cu țara noastră, pe Dunăre, sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier.

ION MUGUR



În fotografie: Dubrovnik — vechi port la Adriatica.

Cine și cînd a descoperit?



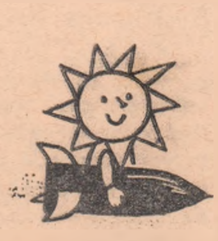
LUNETA



BAROMETRUL



LEGEA GRAVITAȚIEI



VITEZA LUMINII

Cunoașteți? Dacă nu, găsiți răspunsurile în numărul viitor.

FRAȚII
UTEM



Tineri utemiști!
Chipurile lor luminate de zîmbet exprimă bucuriile
tului și deplina încredere în

CINEVA A SPUS O POEZIE...

Tolbaș Maria, o fetiță de la Școala generală de 8 ani nr. 4 din orașul Cîmpulung Muscel, a recitat, deunăzi, o poezie. Atît de mult le-au plăcut colegilor aceste versuri, încît au rugat-o să le mai spună o dată, rar, pentru ca s-o învețe și ei. Poezia se numește *„Carnetul roșu"* și exprimă mîndria de a fi membru al Uniunii Tineretului Muncitor. Fiecare pionier se gîndește, nu fără emoție, că și lui îi stă în putere să devină, într-o bună zi, utemist. Dar mai întîi trebuie să merite! E adevărat, înainte de a împlini 14 ani, nu poți intra în U.T.M. Însă că meriți această onoare, poți s-o dovedești mult mai devreme! Este tocmai lucrul pe care cei mai mulți dintre voi se străduiesc să-l facă.

Oaspeții pionierilor

„Cum trebuie să se comporte un utemist? Ce îndatoriri are el?" Iată întrebări pe care e firesc să și le pună pionierii — utemiștii de mîine. Răspunsul se află în Statutul U.T.M. Și pentru ca elevii să-l înțeleagă cît mai bine, să vedem pe cine invită activele pionierești să stea de vorbă cu ei. La *Școala generală de 8 ani nr. 1* din *Cîmpulung*, un oaspete des întîlnit este tovarășul Nicolae Proca, prim-secretar al comitetului orășenesc U. T. M. Îl poți vedea discutînd cu pionierii fie în recreație, fie în adunările pionierești. Tovarășul Proca are un obicei: începe întotdeauna cu... catalogul! Și de la învățătură se ajunge îndată la comportare și disciplină, de aici la studiul individual, de la studiul individual la perseverență... Pentru că un utemist trebuie să fie *harnic, disciplinat, perseverent!* Așa scrie în Statut. Așa sînt utemiștii din clasa a VIII-a a acestei școli. Cînd îl văd pe tovarășul Proca stînd de vorbă cu pionierii, își amintesc cu plăcere că la fel discuta și cu ei, anul trecut sau acum doi ani, cînd încă mai purtau cravata roșie.

E bine ca și voi, dragi cititori, să invitați în detașamentele voastre activiști ai U.T.M. Puteți, de asemenea, să invitați utemiști fruntași în producție, cum au procedat colegii voștri din clasa a VII-a C a Școlii generale nr. 4 din Brașov. Oaspetele lor a fost strungarul Constantin Iordache. El le-a destăinuit o dorință a sa: aceea de a deveni inginer. E muncitor fruntaș, utemist și, în același timp, elev sîrguincios în clasa a X-a la liceul seral. Pionierii l-au întrebat:

— Cum reușiți să munciți și, în același timp, să studiați?

— Totul e să folosești cu grijă timpul.

— De ce nu v-ați înscris la „medie" îndată după terminarea școlii de 7 ani? se arătă curios un băiat.

— Am să-ți explic, zîmbi tînărul strungar. Iată, peste un an mă voi prezenta la examenul de maturitate. Înscriindu-mă apoi la politehnică, voi fi înarmat nu numai cu diploma de studii medii, ci și cu o meserie, cu experiența cîtorva ani de producție. Eu cred, mai bine-zis sînt convins, că asta e o temelie foarte solidă pentru studiile inginerești.

...Dar și instructorii voștri sînt utemiști! În programul de activități al detașamentului claselor a VII-a de la *Școala generală de 8 ani* din *Lerești, regiunea Argeș*, figura o convorbire cu un utemist, primit de curînd în rîndurile candidaților de partid. Acțiunea s-a desfășurat și a fost foarte frumoasă. Oaspetele era binecunoscut, fiind însăși instructoarea detașamentului, tovarășa Verona Ștefănescu, profesoară de romînă. *„Pentru a deveni utemist, trebuie mai întîi să fi un bun pionier!"* le-a spus dînsa.

Băiatul din garda drapelului

În afară de ceea ce v-am povestit, *pionierii de la școala din Brașov i-au vizitat la locul de producție pe utemiștii de la Inteprinderea poligrafică, cîmpulungenii pregătesc un simpozion pe tema „Utemiștii, ajutoare de nădejde ale partidului", cei din Lerești vor alcătui un album intitulat „Tineret, mîndria țării".*

Se poate spune, ținînd seama de diferitele acțiuni relatate mai sus, că ei au reușit să cunoască răspunderile pe care le vor avea atunci cînd vor fi utemiști. Dar e de ajuns atît? Nu. Ei trebuie să fie pregătiți pentru a face față acestor răspunderi, sarcinilor date de partid Uniunii Tineretului Muncitor. Să luăm, din multele exemple care se pot da, unul singur. Vom alege chiar una din școlile la care ne-am referit mai sus: aceea din Lerești. *Din cei 218 pionieri cîți numără unitatea, 216 au terminat trimestrul întîi fără nici o corigență.* Tovarășul director ne-a mărturisit că, avînd în vedere rezultatele cele mai recente, s-ar putea ca acești 218 pionieri să promoveze trimestrul doi în proporție de sută la sută. *Cît despre membrii organizației de bază U.T.M. a elevilor din școală, nu numai că au promovat cu toții, dar nici unul nu a avut vreo medie mai mică de 7!*

Mulți copii și-au îndreptat purtarea tocmai datorită seriozității cu care se gîndesc la ziua cînd adunării generale a organizației de bază i se va aduce la cunoștință cererea lor de a intra în U.T.M. E cazul „responsabilului cu ulița", pionierul Marin Cristian, dintr-a VII-a. Această titulatură curioasă, pe care și-a luat-o singur, exprimă faptul, că el — Cristian — a primit din partea detașamentului sarcina de a supraveghea respectarea regulilor de circulație, în general a conduitei cetățenești de către copiii de pe strada lui. Cristian e deci atent ca ei să nu alerge prin fața mașinilor, să nu tulbure liniștea străzii, să nu piardă timpul, să fie respectuoși cu cei vîrstnici. De fapt, această din urmă chestiune, cu supravegherea bunei cuviințe, nu i-a dat-o nimeni în grijă. Dar el, care mai acum un an era adesa mustrat pentru lipsă de politețe, socotește că, devreme ce s-a îndreptat, e dator să-i facă și pe alții să se îndrepte. Mai mult: ca și colega lui, Cojocaru Maria, a reușit în acest an școlar să înregistreze progrese simțitoare la învățătură, luînd note foarte bune. Lui Cristian, i s-a făcut, datorită comportării sale, o cinste deosebită: a fost numit în garda drapelului unității!

...Intr-adevăr, nu poți deveni utemist înainte de a împlini vîrsta de 14 ani, *dar că meriți această cinste, poți — ȘI TREBUIE — să dovedești chiar mai devreme!*

SANDU ALEXANDRU

Utemiștii din clasa a VIII-a

Sîntana, regiunea Crișana, vestita comună a milionarilor cooperatori. De trei ani, de cînd n-am mai fost prin comuna Sîntana, regiunea Crișana s-au construit aici trei blocuri noi, cu cîte un etaj, — clădirile școlii S.M.T., în Satul nou, aparținînd de Sîntana, s-a construit o școală de patru ani și un bloc modern, cu etaj — noul sediu al cooperativei agricole. De asemenea, în cadrul cooperativei, cîteva construcții noi: patru grajduri și o seră modernă. Hărnicia părinților, grija cu care aceștia pregătesc pentru fii lor o viață mai bună, nu rămîne fără ecou. Copiii lor, elevii Școlii medii din comună, se străduiesc să le semene.

În cele trei clase a VIII-a sînt 69 de utemiști. Prima noastră cunoștință am făcut-o pe... scenă. Cîțiva dintre utemiști repetau un fragment din piesa „Wilhelm Tell" de Fr. Schiller. Într-o altă sală, un grup de elevi din clasele a VIII-a B și C repetau programul de brigadă și suita de dansuri populare, instrumentiștii din orchestra semi-simfonică repetau și ei, pregătind pentru primele zile de vacanță o serbare.

De la Budiu Elena și Henger Iosif, secretari U.T.M. pe clasă am aflat despre excursia de 14 zile, prin țară, pe care o vor face la sfîrșitul anului, despre întrecerile sportive, de fotbal și volei, disputate pe terenurile școlilor din comunele Comlăuș și Șimand, despre faptul că pămînturile, grajdurile și serele cooperativei agricole de producție polarizează curiozitatea și pasiunea elevilor din clasa a VIII-a.

— Dar de învățat, cum învață utemiștii din clasele a VIII-a? am întrebat-o pe Budiu Elena.

— Organizația noastră, mi-a răspuns ea, se mîndrește cu mulți utemiști fruntași. Eu vă dau numai cîteva nume: Fericeanu Stela, Bretz Mihai, Lucuta Octavian, Polder Ingeborg, Emenet Mihai, Schauer Else, Ardelean Floare. În catalog, în dreptul numelui lor, n-ai să-ntîlnești niciodată note mai mici de 7.

Am citit în faptele utemiștilor din clasa a VIII-a dragostea pentru părinții lor, mîndria pentru bunul renume al cooperativei agricole de producție și, înainte de toate, dorința de a fi la nivelul înaltului lor titlu de utemist. Mulți mi-au vorbit de intenția lor de-a se califica tractoriști, zootehnicieni, ingineri agronomi, pentru a putea lucra bine, din ce în ce mai bine, în comuna lor natală. Și în această dorință i-am recunoscut cu ușurință pe fiii harnicilor cooperatori din Sîntana.

OANA MAGDU

A 15-a inovație



Pe tînărul inginer Cristache Tarpan l-am cunoscut la locul său de muncă, de la Uzina „Laminorul de tablă Galați". E șeful secției laminoare 1—3. Deci sînt 3 laminoare. Bătăile flăcărilor din cuptoare, căderea metalelor, încleștarea mașinilor, freamătă aci ca un codru. Codrul metalic e stăpînit de muncitori, se supune voinței lor.

Aci lucrează inginerul utemist Cristache Tarpan. Iată-l! E subțirel, de statură mijlocie, ager. Ochii mari, scăpărători, ca două cercuri de azur, urmăresc foile de tablă lungi, incandescente, cum galopează pe benzile de transport. Apoi, deodată, tablele sînt introduse automat în mașina construită de el, sub foarfecele în formă de discuri. Tabla este tăiată automat, în trei bucăți, în patru, după necesitate.

Cum era înainte? Tablele incandescente, după ce ieșeau din laminoare, se răceau, apoi se ajustau, se tăiau manual. Așa se pierdea timp. El însă, Cristache, s-a gîndit la o mașină cu foarfeci în formă de discuri. A lucrat la ea mai cu seamă seara, acasă. Deseori însă întîrzia și în fața laminoarelor, după program. Se dăruia numai și numai visului său, care începuse să prindă contur pe hîrtie. Era un vis tînăr, măreț. E adevărat, s-a gîndit mult și mult a calculat. A făcut apoi proba față de muncitori. Au participat toate trei schimburile. Era pus la o încercare grea. Era calm, numai bătăile inimii îi răsunau mai puternic. Proba reușise. Dacă ați ști cît s-a bucurat! Dar nu numai el. Muncitorii l-au ridicat pe brațe, l-au ținut așa minute în șir. E vorba de o inovație care aduce economii anuale de 450 000 lei. Dar inovația a fost aplicată deocamdată numai la un singur laminor. Curînd se va aplica și la celelalte două laminoare. Deci, se vor economisi anual 1 350 000 lei... Este a 15-a inovație realizată de inginerul Tarpan. Ținînd seama de meritele sale în producție și pe tărîm obștesc, comuniștii l-au primit în rîndurile lor.

NICOLAE BULGARU

Neghiniță



Cine-i acest Neghiniță? Un inimos tînăr îngrijitor de vițel de la cooperativa agricolă de producție din Slobozia Mîndra, raionul Turnu Măgurele. De fapt numele lui adevărat e Florian Papa. Cu cel de al doilea nume, împrumutat dintr-un cîntec popular, l-au botezat fetele din sector. Aceasta datorită staturii lui mici și neastîmpărului de veveriță. A fost nevoie de o aprobare spe a conducerii cooperativei ca să i se dea lui N niță un lot de 35 de vițel în primire. Și a fost o bucurie pentru utemistul Florian Papa. S-a an în fața utemiștilor simplu: „O să vedeți ce pot l nu voi munci bine să fiu sancționat". Și s-a a de muncă cu multă ambiție. A fost felicitat, i s- fotografia la panoul de onoare.

Neghiniță a avut și „examene" mai grele. Astă cînd erau cu vițeii în tabără împreună cu alți 6 au fost surprinși în lunca Oltului de o furtună. Ape vărsate îi cuprinseseră din toate părțile pe o insuliță. Neghiniță i-a încurajat. Au adăpostit sub niște sălcii deasupra cărora au pus cre paie. Au stat acolo 24 de ore. Firește, acesta un fapt aparte. Dar meritele lui Neghiniță c mai ales în spiritul lui de inițiativă, în intransi lui față de abateri. El răspunde de munca cel tineri îngrijitori de vițel, în fața organizației În 1964 s-au înregistrat sporuri de greutate la de 700 grame în loc de 550 cît era planificat cile îngrijite de Neghiniță au intrat în lactație ducțiile sînt bune și Florea Duță, care le are în primire, l-a felicitat pe Neghiniță.

L-au felicitat conducerea cooperativei, toți într-o recentă adunare generală U.T.M. în ca discutat despre exemplul personal în muncă viața de zi cu zi.

NICOLAE BAR

...NOȘTRI-...IȘTII



...stei de aur, bucuria prezen-...itor.



Tehnicul

Pivnița era umedă și rece. Pe pereți se scurgeau dîre lungi, sticloase — apa ce se infiltra prin zidurile bătrîne și roase de vreme. Lumina, puțină și ursuză, se strecura sfioasă pe-un gemuleț murdar. Tînărul se opri o vreme, să se obișnuiască cu întunericul de acolo, apoi, cînd gazda aprinse un opaiț, cercetă cu o privire atentă „încăperea".

— Ei ?...

— Cred că e bună... șopti el.

— Dacă aveți cumva vreo reținere... E cam rece, jilavă...

— Nu, nu, cred că e bună... șopti din nou tînărul de parcă s-ar fi ferit, să nu-l audă cineva.

— Puteți vorbi mai tare, tovarășe, aici nu vă aude nimeni... spuse gazda.

— Tocmai de aceea spuneam că e bună — zise tînărul. E într-un loc ferit, departe de stradă, deasupra — camera-i nelocuită... Zgomotul șapirografului *) n-o să fie auzit de urechi străine.

Își potrivi ochelarii pe nas — o făcea din obișnuință — și se răsuci cu fața spre scară, să plece.

— Tovarășul Tudose spunea că o să vină un om să vadă azi pivnița... Se referea la dumneata, desigur... — spuse iar gazda, stingînd între degete mucul opaițului și săltînd mai bine pe umeri surtucul uniformei de ceferist. Da' nu știu de ce — reluă el — m-așteptam să văd pe cineva în vîrstă, un om mai...

Tînărul se întoarse ușor către gazdă. Fața lui deschisă, albă, cu puful abia răsărit al mustății aruncînd o umbră palidă sub nasul fin, puțin ridicat în sus, arăta că băiatul să tot fi avut 18-19 ani.

„E o vîrstă cam mică pentru un *tehnic !* Dacă îl prinde Siguranța, îl pîndește moartea". — își zise gazda. „Dar dacă tovarășul Tudose l-a ales...".

... A doua zi, o căruță aduse șapirograful. Peste puțin, cu o servietă sub braț, sosi și tînărul.

— Bine ai venit, tovarășe...

— Mircea ! își spuse tînărul numele.

— ... tovarășe Mircea — îl salută gazda. Începi lucrul ?

— Mda...

Tînărul nu se arăta prea vorbăreț.

„E un utecist «bătrîn», nu vorbește prea mult. S-a învățat cu munca ilegală" — își spuse iar, în sinea sa, gazda. Îi plăcuse tînărul de cînd îl văzuse și căuta tot timpul să-l cunoască mai bine. Ar fi vrut să mai stea cu el de vorbă, dar de cum intră în casă, tînărul dădu preșul la o parte și săltă chepengul pivniței.

Coborî scara, scoase din servietă cele cîteva sute de coale albe de hîrtie și matrița cu textul imprimat și începu să lucreze la lumina palidă a lămpii cu gaz.

Gazda se urcă sus. Trase chepengul și potrivi deasupra preșul. Apoi ieși în grădinița din fața casei și începu să dea zăpada de pe poteca de cărămizi. Ochii lui însă, cătau mereu către stradă, către curțile vecine...

... Cînd intră în casă, se înserase afară. Trei lovituri înfundate ce răzbăteau din cămăruța de alături, îl vesti că utecistul voia să iasă din pivniță.

Îi deschise și Mircea se arătă în ochiul negru al pivniței. Cearcăne vinete îi umbreau privirea, iar prin lentilele aburite ochii lui cătau ceva, febril.

— Gata ? — zîmbi gazda.

— Gata... Sînt jos, pe măsuță...

Ceferistul coborî, luă pachetul de afișe și îl aduse sus. Apoi desprinse ușor o foaie, și cu vocea joasă citi :

CĂZUȚI PENTRU LIBERTATE !

În dimineața de 17 Decembrie 1942 au fost executați la Ghencea douăzeci de tineri „dezertori". Studenții premilitari, fiind și ei invitați să asiste la sîngerosul spectacol, au refuzat în unanimitate. „Dezertorii" — tineri patrioți cinstiți și conștienți, care au înțeles că nu au ce căuta în războiul lui Hitler — întrebați fiind de preot care le este ultima dorință, au răspuns în cor : „VREM LIBERTATE" !

TINERI ROMÎNI,

Răzbunați cele douăzeci de familii îndoliate !

Arătați guvernanților, slugi ale lui Hitler, că :

Întregul tineret romîn vrea încetarea războiului !

Vrea pace, libertate și cultură !

Nu gloanțe și moarte !

Gazda termină de citit și puse manifestul peste celelalte.

— Da — spuse el — am auzit și eu de asasinatul ăsta...

Își ridică privirile și zări pe obrajii albi ai utecistului două lacrimi mari, rotunde de copil.

Surprins, Mircea și le șterse în grabă.

— Știți, am avut și eu un prieten între cei douăzeci împușcați... se dezvinovăți el parcă. Și imediat, ca și cum ar fi dorit să schimbe negreșit vorba : mi s-a părut mie sau tovarășul Tudose a fost adineauri aici ?

— Da, a fost și-a adus un nou text pentru multiplicat...

— Dați-mi-l !

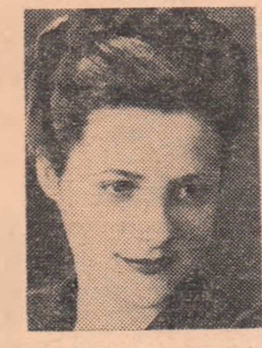
Luă apoi noul manifest în mînă, îl parcurse încet cu ochii săi obosiți, și coborî iar în pivniță.

... Apoi toată noaptea, în liniștea ce se lăsase peste cartierul grivițean, ceferistul auzi zgomotul înfundat și monoton al șapirografului : tînărul utecist multiplica în sute și sute de exemplare cuvîntul de luptă al Partidului Comunist din Romînia.

EMIL EMANOIL

*) Șapirograf = mașină de multiplicat, manuală.

Răspundem pentru fiecare elev



Era pe la sfîrșitul trimestrului întîi. În catalog, la istorie, obiectul pe care-l predă la Școala medie nr. 2 din Suceava, profesoara Emilia Ureche — în dreptul numelui a trei elevi : Pasat Ionel, Moraru Cornel și Munteanu Mariana, era scrisă cu roșu media 4.

Faptul că cei trei elevi erau slabi și la alte materii putea să constituie o explicație a slabei lor pregătiri și la istorie. „Slabi la toate materiile — slabi și la istorie". O explicație comodă pe care profesoara Emilia Ureche și-a refuzat-o totuși.

O dată cu începerea trimestrului II cei trei elevi au ocupat un loc permanent în programul de lucru al profesoarei Ureche. Ascultîndu-i deseori la clasă, controlîndu-le, personal și cu ajutorul elevilor buni, felul cum își pregătesc acasă lecțiile, îndrumîndu-i să sistematizeze studiul la istorie ca și la celelalte obiecte, cei trei elevi au făcut un pas mare în pregătirea lor reușind, pentru început, să obțină, pe trimestrul II, medii de promovare la istorie, marcînd un progres și la restul obiectelor.

Este un moment aparent minor, dar în realitate cu deosebite semnificații, care, în scurta activitate a profesoarei Ureche Emilia, se înscrie ca un examen luat, ce va fi, fără îndoială, urmat de numeroase alte asemenea examene.

Fosta studentă fruntașă, profesoara Emilia Ureche, cea mai tînără profesoară din școală și secretara organizației U.T.M. a cadrelor didactice, se bucură, de un binemeritat prestigiu. Aplicînd consecvent în viață înaltul principiu pedagogic „răspundem pentru fiecare elev" care, de la primii pași îi călăuzește activitatea, profesoara Ureche va obține, și în viitor noi succese și satisfacții.

M. POP

Radiotelegrafistul



... Soldatul care deservea stația de radio a garnizoanei, precum și comandantul subunității de transmisiuni, erau plecați într-o misiune. Dar tocmai în lipsa acestora, s-a ivit necesitatea să se ia urgent legătura cu o altă unitate, aflată la sute de kilometri. Cineva trebuia să manipuleze stația. Dar cine anume ? Această stație de radio era nouă, abia sosită în unitate, și nici unul dintre ceilalți militari nu avuseseră vreme să-i cunoască modul de funcționare.

— Eu zic să încerce caporalul Șovrea, și-a dat cu părerea unul dintre militari. E cel mai bun transmisionist din companie. Și sînt convins că se va descurca.

Așa a și fost. Într-un timp foarte scurt, utemistul Vasile Șovrea a reușit s-o pornească și să stabilească legătura ordonată.

... Cine se oprește în fața panoului de onoare din unitatea militară în care se instruiește caporalul Vasile Șovrea, printre numeroasele fotografii, o va vedea și pe a lui. Și, sub fotografie, va citi următoarele cuvinte : „Caporalul Vasile Șovrea, militar de frunte (pe piept îi strălucește această insignă), unul dintre radiotelegrafiștii temeinic pregătiți, cu care unitatea noastră se mîndrește".

Iată doar două fapte, care vorbesc despre un tînăr militar al forțelor noastre armate, utemistul Vasile Șovrea. Conștient de marea răspundere ce o are ca apărător al patriei, de cum a îmbrăcat haina militară a început să-și însușească cu perseverență temeinice cunoștințe, atît la pregătirea de luptă, cît și la cea politică. Iar rezultatele sînt înscrise în notările pe care i le-au făcut comandanții lui, notări în care apar numai calificative de „bine" și „foarte bine".

De curînd, utemistul Vasile Șovrea a trăit încă două bucurii : a fost primit în rîndurile comuniștilor și numit comandantul stației principale de radio din unitate.

C. DIACONU

Emoția unui eveniment



Adunarea se terminase de mult. Lia Perian, instructoarea superioară a unității de pionieri de la Școala medie nr. 7 din Timișoara în mînă cu angajamentele noilor pionieri, urcă încet pînă la etajul II, la camera pionierilor.

Degetele căutau nodul cravatei pe care-l dezlegă la fel de încet, fără grabă. Descuie ușa și intră. Puse pe masă angajamentele copiilor și își trecu din nou privirea peste ele. Fără să se uite la semnătură, recunoștea în scrisul mai mărunt sau mai larg, mai ordonat sau puțin tremurat, pe fiecare dintre copiii cărora le-a legat azi la gît cravata.

Solemnitatea acestor clipe, copiii care se angajează să fie credincioși poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn te emoționează chiar dacă nu tu ești acela ce trăiești asemenea clipe.

Este însăși emoția instructoarei superioare ce leagă cravatele unor copii care, de azi înainte, vor face parte din detașamentele instructoarelor Mariana Olaioș, Dorina Vancea, Bica Anca. Toate trei i-au fost pioniere. Acum sînt eleve în clasa a IX-a, utemiste, fruntașe la învățătură și cele mai bune instructoare de detașament.

De aceea este emoția Liei Perian mai mare.

Poate însă este vorba de ceva mai mult : și Lia Perian este utemistă. Acestei calități vrea să-i slujească cu toate forțele, educînd copiii de azi — cetățenii de mîine ai patriei. Legînd unui copil cravata la gît, ar vrea ca el să fie totdeauna un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului. Și peste ani să poți să-ți amintești cu adîncă bucurie că flăcăul acela cu ciuf blond și ochi albaștri, sau fetița sfioasă, ale căror fotografii îți surîd de pe panoul de onoare al unui mare șantier, au fost, da, au fost pionierii tăi, copiii cărora le-ai legat la gît primul nod al cravatei roșii.

E. SKIBINSKI

Primăvara veșnică

Unul din sectoarele fruntașe cu care pe bună dreptate se mîndresc gazdele noastre este Combinatul de sere de la G.A.S. Arad denumit „Primăvara veșnică", și care, construit în urmă cu trei ani pe baza unei hotărîri a partidului și guvernului, crește în volum și suprafață cu încă 12 hectare pe lîngă cele 12 hectare existente.

În cadrul combinatului, care este, ca mărime, primul pe țară, funcționează sere de legume, precum și culturi de zarzavaturi în aer liber.

Se cultivă în special roșii și castraveți în două cicluri — și anume octombrie—decembrie și ianuarie—martie, adică atunci cînd solul, acoperit cu zăpadă, înlocuiește verdeața cîmpiilor cu albul ei imaculat.

Cifrele ne uimesc prin măreția lor, căci se realizează între 50 000—80 000 kg roșii și 50 000—200 000 kg castraveți la hectar.

Secretul acestor recolte, care par, la prima lectură, de domeniul fantasticului, se obțin prin îmbinarea celor 4 factori de mediu : căldura și lumina, hrana și umiditatea, care pot fi dirijați după voința oamenilor.

După ce am făcut cunoștință cu gazdele noastre amabile, ne îndreptăm spre sere, ținta călătoriei noastre, unde am văzut că roșiile din sere au înălțimea unui om călare și astfel am înțeles ce înseamnă tehnica modernă și priceperea oamenilor. Ce cuprinde această tehnică ?

Căldura. *Afară, în aer liber, termometrul indică cîteva grade sub zero, în timp ce în interiorul serelor este o temperatură de cameră de baie, adică de 32° Celsius. Căldura din interior se obține de la Uzina de termoficare Arad, de unde vin țevi cu apă caldă ce trec prin puncte termice și termostate care reglează temperatura după necesitățile plantelor în diferite faze de creștere.*

Umiditatea. *Apa caldă necesară creșterii plantelor este pulverizată prin ploaie artificială.*

Putem vedea acest fenomen în seră sau de la cabina de comandă care, prin beculețe colorate, ne indică parcelele în care... plouă și în care ploaia a încetat. Aparate precise — hipometre electrice — arată continuu umiditatea apei din sol și din aer, irigația oprindu-se automat sau la comandă, în funcție de timp și necesități, fiind dirijată de tehnicianul de la tabloul de comandă sau de legumicultorul de sector, pe teren. Tot de aici se reglează și sistemul de aerisire în exterior, cînd tehnicienii de teren găsesc că este necesar, acționînd mecanic sau automat pîrghiile care deschid geamurile din tavan.

Hrana. *Tot automat este dirijată și hrana necesară plantelor și fixată în sol o dată cu apa sau înaintea plantării, și în acest sector aparate automate arată cantitatea necesară și cea în exces.*

Lumina. *Factorul lumină poate fi dirijat prin geamurile cretizate, adică acoperite cu soluții protectoare prin care plantele primesc lumină necesară dezvoltării lor.*

Am rămas minute în șir în extaz în fața tufelor de roșii cu rod bogat de 7 kg la metrul pătrat ; cu greu ne-am depărtat și am plecat spre serele de castraveți, unde am aflat că încălzirea biologică clasică a solului cu bălegar, necesară încolțirii plantelor, este înlocuită prin aceea cu țevi subterane cu apă caldă ; înaintea însămînțării și plantării, solul este dezinfectat parțial sau total cu aburi la temperatura de 90° Celsius.

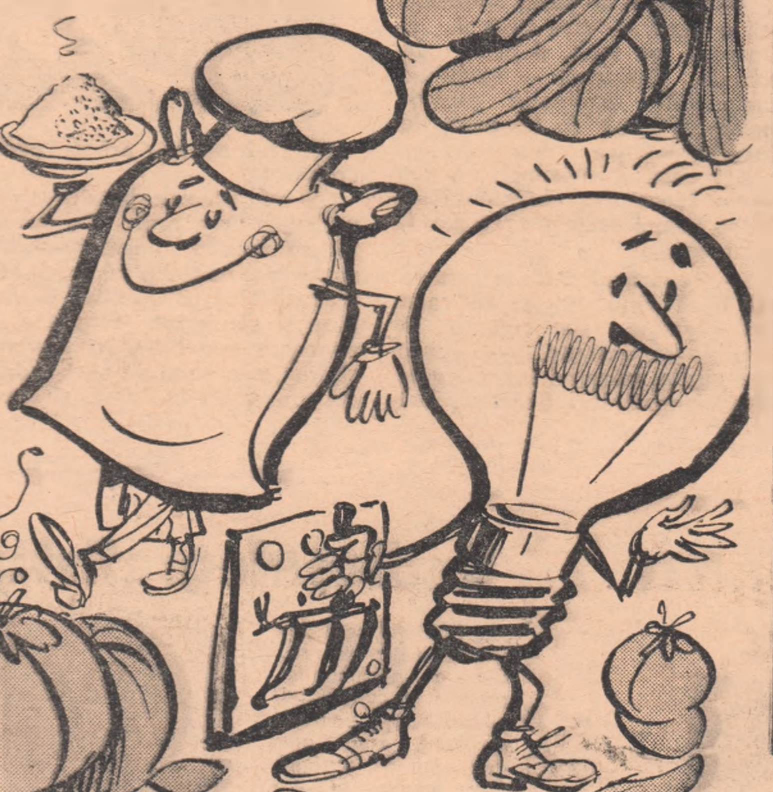
La atîtea îngrijiri și inovații, tulpinile cu castraveți întinse spre soare și lumină aduc legumicultorilor productivitatea lor 20 kg la metrul pătrat, produse calitatea I !

Solul, plantele și tehnica modernă răspund grijii și specializării oamenilor.

Iată de ce specialistele între 20 și 30 ani ca Adam Ana, Banici Brîndușa, Jidoi Ecaterina, Sălăjan Catița, cinstesc cu atîta pasiune locul de muncă. Ele au crescut pe ogoarele din jur, iubesc meseria de legumicultor cum iubește griul primăvara, ploaia și soarele.

Prof. EM. MUNȚIAN







Noutăți tehnice din țara noastră

COMBINAT DE CELULOZA ȘI HÎRTIE

Pe șantierul Combinatului de Celuloză și Hîrtie din Dej se desfășoară din plin lucrările de construcții și montaj. In hala fierbătoriei s-au montat utilajele și conductele tehnologice în proporție de peste 90 la sută, iar în hala de sortare-spălare, în proporție de 80 la sută. Pînă în prezent au fost instalate aproape jumătate din utilajele noului combinat care va intra în curînd în funcțiune.

O NOUĂ FABRICĂ DE PÎINE

La Fabrica de pîine Titan din București se execută ultimile finisări interioare și exterioare la silozul pentru depozitarea făinii, în hala de fabricație. Au fost montate cele cinci linii de fabricare a pîinii, iar în prezent se montează utilajele pentru fabricarea și producerea unor sortimente noi. Noua fabrică de pîine va produce zilnic 170 de tone de produse de panificație.

PRODUSE FARMACEUTICE PENTRU SECTORUL... ZOOTEHNIC

Fabricile de medicamente din țara noastră au început fabricarea unor produse noi necesare sectorului de creștere a animalelor. Printre acestea pot fi amintite antibioticele Solvacilin și Moldamin injectabile. Suzotrial, Tetraxin, cu acțiune stimulatorie care se adaugă în hrana animalelor etc. Noile produse farmaceutice pentru sectorul zootehnic se adaugă celor peste 100 de medicamente și biostimulatori pe care le realizează în prezent industria de medicamente din țara noastră.

NAVE LANSATE ÎNAINTE DE TERMEN

Constructorii de vase de pe Șantierul naval din Oltenița au lansat la apă înainte de termenul prevăzut o motonavă de 2 000 de tone și două ceamuri a 1 000 de tone fiecare, îndeplinindu-și astfel înainte de vreme planul pe trimestrul I la producția marfă.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Despre gripă

Sînt unele întrebări pe care și le pun atît cei mari, cît și copiii. Mai ales în anotimpurile reci și, poate în acest început de primăvară, mai mult decît în alți ani. **Ce este gripa ? De ce unele persoane se îmbolnăvesc și altele nu ? De ce, în acest an, copiii se îmbolnăvesc mai frecvent decît adulții ? Cum putem preveni apariția gripei și cum trebuie să ne tratăm dacă ne-am îmbolnăvit ?**

Să încercăm să răspundem pe scurt la aceste întrebări.

Gripa este o boală infecțioasă produsă de virusul gripal care pătrunde în organism o dată cu aerul introdus în plămîni. Boala se transmite de la o persoană la alta (este contagioasă) prin strănut, tuse sau chiar prin vorbire, producînd suferința întregului organism, dar mai ales, a aparatului respirator, deci a căilor prin care a intrat virusul în corpul omului (faringe, trahee, bronhii) și a plămînului. Îmbolnăvirea se constată prin apariția febrei (temperatură, frisoane), a guturaiului și durerilor de cap, precum și a unei stări de oboseală și, uneori, a tusei. Gravitatea bolii depinde în bună măsură de reactivitatea organismului (rezistența). Persoanele care se alimentează substanțial, se odihnesc suficient și fac sport, chiar dacă vin în contact cu virusul gripal nu se îmbolnăvesc, sau fac forme ușoare de boală deoarece organismul lor este pregătit să învingă cu ușurință infecția respectivă. Persoanele care au mai suferit de gripă, îndeosebi cele care au avut gripă în anul 1957 (an în care același virus — A^2 — ca cel din iarna și primăvara aceasta, a determinat îmbolnăvirile) se îmbolnăvesc mai rar, suferă mai puțin, deoarece organismul lor s-a vaccinat împotriva acestui virus, adică și-a format unele particole (anticorpi) care neutralizează și distrug virusul. De aceea, copiii care nu au mai suferit de gripă și au o reactivitate a organismului mai scăzută, se îmbolnăvesc cu ușurință și uneori mai grav.

Deoarece nu s-au descoperit pînă acum medicamente prin care să distrugem virusul gripal pătruns în organism, tratamentul constă numai în **repaus la pat, regim alimentar format din ceaiuri, compoturi, legume, fructe, paste făinoase și dulciuri**, precum și în **unele medicamente** (ca aspirina, piramidonul, vitamine, în special vitamina C). Copiii cu forme mai grave de boală trebuie neapărat văzuți de medic și, la nevoie, internați în spital.

Pentru a nu ne îmbolnăvi de gripă, în afară de măsurile preconizate (alimentație abundentă, odihnă, sport), trebuie să evităm contactul cu persoanele bolnave, aerul din jurul acestora fiind contaminat cu virusul gripal pînă la o distanță de 1 m. În același scop trebuie să ne ferim de aglomerații (săli de teatru sau de cinema, magazine, tramvaie, autobuze etc.). Este, de asemenea, **datoria copiilor, care au gripă să stea acasă, să nu se joace cu alți copii pînă nu se însănătoșesc și să tușească și să strănute numai în batistă** spre a împiedica răspîndirea virusului gripal în jurul lor, deci și a îmbolnăvirilor.

Vacanța de primăvară constituie un bun prilej de a întări rezistența organismului prin odihnă, sport și plimbări în aer curat. În același timp, pentru copiii care au gripă, vacanța este o ocazie de a-și arăta atașamentul față de ceilalți, ferindu-i de contaminare prin respectarea măsurilor specificate.

Dr. V. NICOLAESCU
candidat în științe medicale

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

PROCESUL notelor mici



Da, da, un proces în toată regula! Să-l fi văzut pe martorul acuzării: „Este inutil să insist asupra primejdiei pe care o prezintă condamnații 3, 4, 5 și 6“. Avea dreptate!

Apărarea a apărat și ea, așa, o cauză pierdută. Cică acuzații — notele 3, 4, 5 și 6 — sînt în primul rînd niște cifre. „Vreți să desființăm cifrele?“ a spus apărarea pițigăiat? Auzi! Cifre ca cifre, nimic împotrivă, dar eu personal nu le-aș dori nimănui în rubricile... catalogului.

Și bătălia se dădea tocmai împotriva acestor „note-cifre“, care, profitînd de lenea unor elevi din clasele a VI-a, de la Școala generală de 8 ani nr. 5 din Sibiu, s-au strecurat, cum, necum, în catalog.

Să vă povestesc cum s-au petrecut lucrurile: președinta unității — Goron Victoria, președintele detașamentului claselor a VI-a — Ilie Nicolae și alți cîțiva pionieri de frunte, alarmați de situația la învățătură a colegilor lor Desco Olga, Onofrei Gheorghe (Gheorghiță a obținut o medie de 5, iar la celelalte materii are 8, 9, 10) și alții, au venit într-o zi cu o propunere la tovarășa instructoare superioară: „Am găsit o scenetă care, sîntem siguri, îi va pune pe gînduri pe codașii noștri“, a spus Victoria. „S-o jucăm în cadrul primei adunări de detașament“, și-a dat cu părerea Ilie! Vom invita cîțiva tovarăși profesori, pe tovarășul director al școlii...

În două săptămîni sceneta a fost gata.

Iată-mă, așadar, în plină adunare de detașament — tocmai procesul notelor mici, de care vă spuneam.

Cei 52 de pionieri, îmbrăcați sărbătorește, la adunarea lor de detașament au aplaudat cu emoție pe colegii lor, interpreții.

Hotărîrea supremă a juriului a fost ca acuzații 3, 4, 5 și 6 să treacă la secția „curiozități“.

„Procesul“ de pe mica scenă improvizată se terminase. Cîțiva dintre pionieri n-au aplaudat. S-au ridicat în picioare și s-au înscris la cuvînt. Prima a vorbit Desco Olga, o fetiță înaltă, brunetă, cu ochi mari, catifelați: „M-am săturat de notele rele... Aș vrea să mă îndrept“. Atît a spus Olga că, Drăgoi Aurora, președinta grupei a și cerut cuvîntul: „Olga are condiții minunate de învățătură. Îi lipsește voința, dorința de a participa la orele de meditații“. Și, după Aurora s-au înscris și Pavelescu Lucia, și Ilie Nicolae, și Goron Victoria și mulți alții. Și toți și-au arătat încrederea în clipa cînd vor putea spune cu fruntea sus: „Bravo, Olga!“. Apoi toți s-au angajat s-o ajute.

Cu Onofrei Gheorghe s-au petrecut altfel lucrurile. Nici n-a deschis bine gura să promită că va învăța tot așa de bine ca pe primul trimestru, că pioniera Manițiu Carmen, colega lui, pe un ton care nu admitea nici o replică, i-a tăiat vorba: „Nu-ți mai lua angajamente, Onofrei! Dacă am fi notat toate angajamentele tale, am fi umplut cu ele cîteva volume... Ar fi timpul să treci la fapte. Ești indisciplinat și din cauza asta ai notele pe care le ai. Și-apoi, tot datorită ție am pierdut întrecerea la disciplină...“.

Popescu Aurelia și Moraru Ilie l-au criticat, de asemenea, pentru felul ușuratic în care Onofrei își ia angajamente.

Asistam la un proces care coborîse de pe scenă în clasă. Și „acuzații“, de data aceasta nu mai erau niște note, ci pionierii Onofrei Gheorghe, Desco Olga, Gavrilă Maria, Mateescu Dumitru și alții.

„Sînt sigură că, dacă adevărații „acuzați“ au lăcrimat puțin pentru soarta lor și n-au aplaudat sceneta interpretată cu talent de pionierii fruntași (Drăgoi Aurora, Tise Dorina, Gerardi Dan, Ilie Nicolae, Pavelescu Lucia, Neagoș Micropora, Manițiu Carmen, Ghiță Adrian, Feita Rodica, Munteanu Maria, Batines Carmen, Ardeleanu Nicodim, Goron Victoria) aceasta numai datorită faptului că și-au rezervat aplauzele pentru o reprezentație viitoare, la care vor veni pur și simplu ca spectatori și — mai mult! — vor rîde din toată inima văzînd unele din notele lor de 3, 4, 5 și 6 la rubrica... „curiozități“.

MARTA CUIBUȘ

INSIGNA DE POLISPORTIV

Raid-anchetă în cîteva școli din Botoșani

Raidul nostru a început la Școala generală de 8 ani nr. 3 unde rezultatele elevilor pe plan sportiv sînt foarte bune. 120 de pionieri și elevi sînt purtători ai insignei de polisportiv, foarte mulți dintre ei fiind jucători în echipe de volei, handbal, fotbal etc., îndeplinind, în acest fel, și *condiția a 8-a, necesară pentru obținerea celei de a II-a distincții pionierești.*

Un fapt remarcabil și peste care nu poți trece cu vederea, el meritîndu-și cu prisosință sublinierea: între micii sportivi de la Școala generală de 8 ani nr. 3 majoritatea o alcătuiesc elevii buni și chiar foarte buni la învățătură. Dintr-o listă foarte lungă am reținut numele lui Dănilă Eugenia, Bruninski Maria, Lupan Dan, Gușetu Gheorghe, sportivi de „mîna întîi“ și totodată „elevi de nota 10“ și care, asemenea multor pionieri din școală, deschid poarta terenurilor de sport numai după ce și-au pregătit temeinic lecțiile.

O situație cu totul diferită am întîlnit la Școala generală de 8 ani nr. 2. Aici doar 35 de elevi sînt purtători ai insignei de polisportiv, numărul acelora care doresc s-o dobîndească în viitorul apropiat, adică al elevilor care-și trec acum probele prevăzute, ridicîndu-se la numai ...60 de elevi. Fără a căuta comparația cu orice preț, nu putem totuși să nu consemnăm că 15 dintre ei, adică un sfert, au o situație mediocră la învățătură, sportul nefăcînd „casă bună“ cu problema nr. 1 a oricărui elev: învățătura.

Cum se împacă, ne întrebăm, laurii de sportivi fruntași cu situația de corigenți, adică de codași la învățătură? Prisacă Gheorghe și Stoleru Ioan, voi ce părere aveți?

Un alt popas al raidului nostru l-am făcut la Școala generală de 8 ani nr. 4. Din caietul de însemnări al profesoarei de educație fizică Maria Vale, am aflat că în școală se află 100 de purtători ai insignei de polisportiv, iar alți 140 și-au dat majoritatea probelor, lipsindu-le doar proba la ciclism și turism pentru a intra și ei în posesia insignelor. Rezultate, fără îndoială, frumoase.

Punctul terminus al raidului nostru a fost Școala generală de 8 ani nr. 5. Aici am întîlnit cel mai mare număr de purtători ai insignei de polisportiv, peste 200, și am aflat de faima echipelor de gimnastică și handbal, primele pe oraș, popularizate în presa locală.

Interesantă ni s-a părut, la această școală, inițiativa „recreațiilor organizate“ în cadrul cărora se programează mici concursuri în vederea trecerii probelor pentru insigna de polisportiv. Alături de concursurile mai mari, pe școală sau pe oraș, întrecerile din „recreațiile organizate“ s-au bucurat de o largă participare, asigurînd recreațiilor un cadru disciplinat și atractiv.

P. MARIUS

DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

MICII SPORTIVI

A șasea condiție pentru vîrsta 9—11 ani prevede: să alergi 50 m (băieții — în 9,8 secunde, fetele — în 10,5 secunde), să sari în înălțime (băieții — 0,90 m, fetele — 0,80 m), să arunci cu mingea de oină la distanță (băieții — 25 m, fetele — 15 m).

Dar de la a cunoaște condiția și pînă la a o îndeplini...

Pentru a răspunde tocmai acestei dorințe a copiilor, activul pionieresc al unității de la Școala generală de 8 ani nr. 1 din comuna Rușețu, raionul Făurei, s-a preocupat din timp pentru buna organizare și desfășurare a unor acțiuni sportive care să permită îndeplinirea celei de a șasea condiții. După ce au învățat bătaia corectă „în prag“, cum se aruncă mingea de oină și „zborul“ peste ștachetă, întrecerile s-au desfășurat pe terenul sportiv al școlii. Nenumărate panglici au fost rupte pe pista de alergare de piepturile viteziștilor la capătul celor 50 m, centimetru cu centimetru ștacheta s-a înălțat, iar mingea de oină, aruncată de copii, a forțat panglica de oțel să se desfășoare tot mai mult.

Distanța de 50 m a fost acoperită de majoritatea copiilor în mai puțin de 9,8 sec. Aparasca Viorel (clasa a IV-a) fiind în „formă“ mare, a reușit să scoată pe 50 m — 9,4 sec. Mingea de oină aruncată de Neagu Nanu s-a oprit dincolo de 27 m. Rezultate frumoase au obținut și Ionel Nicula (25 m), Grigore Vasilica (20 m) și Vișan Maria (17 m).

Stacheta înălțată la 0,90 m (băieți) a fost trecută cu ușurință de toți concurenții. Rotaru Gh. Constantin (1,05 m) s-a clasat pe primul loc, iar la fete, Maria Voicu, cu o săritură de 0,92 m a reușit s-o întreacă pe prietena ei, Turculeț Marioara, numai cu 2 cm.

Ultima condiție a fost luată fără prea multe emoții de către toți pionierii și școlarii. De ce? Aci, în Rușețu, nu întîlnești nici un copil care să nu practice atletismul, fotbalul, baschetul și handbalul în 7. Printre cei 70 de copii purtători ai insignei de polisportiv din școală, întîlnești și pe cei din clasele a III-a și a IV-a care, nu demult, au îndeplinit toate cele șase condiții prevăzute în carnetul pentru distincții pionierești, pe pieptul cărora strălucesc acum steluțele roșii.

NICOLAE BULGARU

DOUĂ VICTORII DE MARE PRESTIGIU

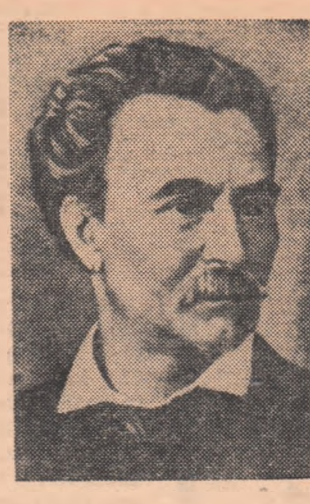
26 martie 1965. *Echipa de tenis de masă C.S.M. Cluj renumită în toată Europa pentru performanțele sale realizate de-a lungul anilor, întîlnește la Leipzig, în finala Cupei campionilor europeni la tenis de masă, pe campioana R.D. Germane, S.C. Leipzig. După o dispută deosebit de dîrză și palpitantă echipa clujană formată din Negulescu, Giurgiucă și Cobîrzan dovedind o formă excelentă a învins echipa S. C. Leipzig cu categoricul scor 5—0. În acest fel echipa clujană cucerește cea de-a patra ediție a Cupei campionilor europeni.*

Victoria de la Leipzig înseamnă pentru echipa clujană o mare revelație. Mult rîvnitul trofeu a plecat pentru a treia oară spre Cluj.

27 martie 1965. *O altă echipă romînească de tenis de masă — Voința București își dispută întîietatea pentru cucerirea Cupei campionilor europeni. De data aceasta marea finală se dispută la Brașov. Echipa campioană a R. F. Germane, D.T.C. Kaiserberg Duisburg partenera de joc a Voinței București a venit la Brașov hotărîtă să cîștige cu orice preț mult rîvnitul trofeu. Încă de la primele seturi meciul se arată deosebit de palpitant. Maria Alexandru, Ela Constantinescu și Eleonora Mihalca componentele echipei romîne înaripate de victoria băieților din Cluj luptă cu și mai multă dîrzenie. După cîteva ceasuri de mare încordare ele reușesc să învingă cu scorul de 5—1 și să cucerească în acest fel pentru a doua oară consecutiv Cupa campionilor europeni la tenis de masă.*

Aceste victorii de mare prestigiu ne bucură pe toți și dorim din toată inima ca și la apropiatele campionate mondiale de la Ljubljana din R.S.F. Jugoslavia sportivii noștri să lupte cu aceeași ardoare pentru gloria sportului romînesc.

UN CTITOR AL TEATRULUI ROMÎNESC



Costache Caragiale

O viață întreagă legată cu devoțiune de teatru; un cetățean în înțelesul profund și emoționant al cuvîntului, pentru care evenimentele politice din viața țării sînt părți componente ale propriei biografii; profesor și autor dramatic, intemeietor și conducător de trupe de teatru — toate aceste calități iți revin în minte cînd rostești numele lui Costache Caragiale.

Tatăl său, Ștefan Caragiale, hotărîse ca fiul să slujească drept ciubucciu * și ibrictar ** în casa unui boier, dar Costache a hotărît singur soarta sa, supunîndu-se chemării pentru teatru. Se înscrie la școala deschisă de *„Societatea Filarmonică"*, asociație culturală cu tăinuite scopuri democratice și patriotice. Aici îl are ca profesor pe Costache Aristia (cel care în 1821 îi iese în întîmpinare lui Tudor Vladimirescu în momentul cînd acesta intră victorios în București), fapt hotărîtor pentru tînărul Caragiale, deoarece Aristia îi învăța pe elevii săi că teatrul are o înaltă misiune educativă și cetățenească. În scurt timp după intrarea lui în școală, Costache Caragiale se va afirma în *„Alzira"* de *Voltaire*, fapt ce va fi elogios remarcat în *Gazeta Teatrului Național*. De acum înainte drumul său va fi unul singur: slujirea cu credință a teatrului.

Înființarea primelor trupe de teatru la Botoșani, apoi la Iași, în 1838, se leagă de numele lui. Tot lui se datorează înființarea la București a trupei de diletanți — formată din foști elevi ai Filarmonicii—al cărui spectacol inaugural are loc în 21 martie 1845, în sala *Momolo*, cu piesa *„Furiosul"* dramatizare făcută de Costache Caragiale după un fragment al piesei „Don Quijotte". În 1848, împreună cu Costache Aristia, cu colegii și elevii săi, ia parte activă la desfășurarea revoluției. Pe scena de la *Momolo*, drapat în tricolorul patriei, Costache Caragiale declamă înflăcărate versuri patriotice.

În urma înfrîngerii revoluției, pentru a nu fi arestat, în toamna anului 1848 Costache Caragiale fuge din București la Craiova, unde organizează prima trupă de teatru din localitate. Aici va rămîne pînă în anul 1850, cînd va veni iar în București și, împreună cu muzicianul Ion Wachman va alcătui o trupă în repertoriul căreia existau atunci: *„O soaré la mahala"* (piesa lui Costache Caragiale), *„Iorgu de la Sadagura"*, *„Baba Hîrca"*, *„Piatra din casă"* *„Coana Chirița"* (ale lui V. Alecsandri) etc. Se joacă mult și alte piese ale lui ca: *„Noi și iar noi"*, *„Doi coțcari"* etc. Anul 1850 este anul întîlnirii celor doi mari oameni de teatru care vor juca împreună: Costche Caragiale și Matei Millo. De numele lui Costache Caragiale se leagă și cel mai de seamă eveniment pentru teatrul romînesc — înființarea la 31 decembrie 1852 a Teatrului Național, al cărui director va fi. În 1868 i se încredințează, pentru puțin timp, catedra de declamație și mimică de la Conservator. Urmează apoi o perioadă de chinuitoare muncă, străină de teatru, pentru cîștigarea existenței, iar în anul 1877 moare, adică cu doi ani înainte de debutul nepotului său Ion Luca Caragiale — marele nostru scriitor și dramaturg — debut pe care l-a pregătit și el.

Așa s-a încheiat o viață de muncă și luptă închinată teatrului, slujirii cu credință a idealurilor revoluționare ale poporului nostru.

E. SKIBINSKI

*) — cel ce se îngrijea de uneltele de fumat.
**) — slujitor care prezenta boierului cafeaua.

Doi copii în pădure

Într-o zi de toamnă, doi copii pe nume Ionică și Petrică mergeau spre școală.

În apropiere de școală se afla o pădure.

Ionică îi spuse lui Petrică.

— Ar fi mai bine să ne ducem în pădure, decît la școală!

Petrică îi răspunse:

— Hai!

Și plecară în pădure.

În pădure se întîlniră cu o furnică și îi spuseră:

— Vrei să te joci cu noi, furnico?

— Nu am timp de joacă, nu vedeți ce ocupată sînt?

Copiii plecară mai departe și se întîlniră cu o veveriță, ce sărea din creangă în creangă. O întrebară și pe ea:

— Nu vrei să te joci cu noi, dragă veveriță?

— Nu am timp de joacă, nu vedeți ce ocupată sînt? Trebuie să strîng hrană pentru la iarnă!

Plecară mai departe și se întîlniră cu o ghionoaie?

Copiii o întrebară:

— Nu vrei să te joci cu noi, dragă ghionoaie?

— Nu am timp, trebuie să distrug atîtea insecte vătămătoare!

Copiii plecară mai departe și se întîlniră cu un rîu ce curgea la vale.

Copiii îl întrebară:

— Nu vrei să te joci cu noi, rîule ce curgi la vale?

Rîul răspunse:

— Nu am timp, trebuie să pun în mișcare turbinele, să ud grădinile, florile...

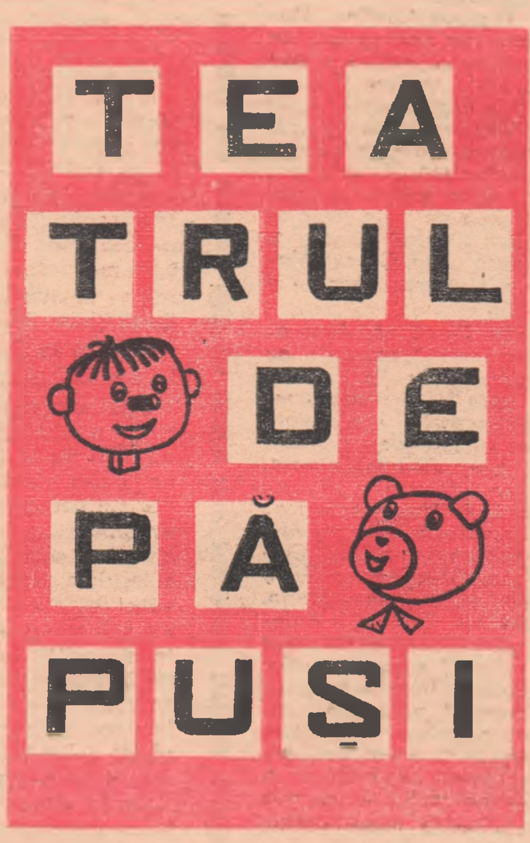
Copiii începură să plîngă.

Dar furnica, veverița, ghionoaia și rîul nu se lăsară înduioșați.

Și, de atunci, cînd era vremea de școală, copiii nu s-au mai dus în pădure. Au mers totdeauna la școală și au aflat din lecții despre veverițe, ghionoaie, despre rîu și de-abia atunci și-au dat seama de greșeala lor de a fugi de la școală. Iar pădurea, cînd au mai mers, altfel i-a primit. Și veverițele s-au jucat voioase cu ei.

DRĂGHICEANU CONSTANTIN
cl. a IV-a B
Școala de 8 ani
Florești, Ploiești





Mare bătălie!

Cele două păpuși, pe scena mică,
Se ceartă de zor.
Costică i-a dat un pumn lui Mitică.
Mitică l-a prins de picior.

Cele două păpuși, pe scena mică...

Acum se țin în brațe strîns
Și au să cadă,
Au să cadă grămadă —
Și ține-te plîns!

Vă spun eu: au să cadă!

Sînt pe jos și, plîngînd, se ridică
Cele două păpuși
De lemn și de pluș:
Costică, Mitică...

Se bat iar cele două păpuși.

Și noi, copiii, rîdem cu mirare:
Vai, ce pociți sînt cînd se bat!
Încăierarea, ce rost are?
Au și uitat din ce s-au luat.

Hei, nu vă potoliți? Păcat.

Ce caraghios e să te bați, copii!
Și-au smuls și nas, și chică, și cravată
Și se tot bat — și nu-s măcar hazlii.
Ce proști sînt! Știu doar să se bată.

Ce caraghios e să te bați, copii!

FLORIN MUGUR

O VIZITĂ, O CĂLĂTORIE ȘI NOI CUNOȘTINȚE

Într-o bună zi, primesc telefon de la un cunoscut inițiat al păpușarilor amatori. Era Vasilache! Dacă vreți să știți, Vasilache este un erou din folclorul nostru, este o păpușă, care a colindat din vechime satele și tîrgurile stîrnind hazul spectatorilor. Vă dați seama cît m-am bucurat și ce primire voioasă i-am făcut. Vasilache mi-a propus să mergem la Craiova, unde are de patru ani niște prieteni foarte tineri. Și am pornit. Pe drum, din vorbă-n vorbă și din glumă-n glumă, cum s-a făcut, cum nu s-a făcut, mă iau după Vasilache și după ce cobor, îmi dau seama că nu ne-am oprit la Craiova, cum stabilisem. Ci, în comuna Podari, din regiunea Oltenia. Imediat m-am gîndit că Vasilache mi-a tras o păcăleală. Dar cînd am văzut copiii din comună mergînd nerăbdători la spectacolul de păpuși *„Șoricelul mofturos"*, cum mi-au spus ei, mi-a mai venit inima la loc. Și mă conduce Vasilache în culisele scenei, unde o fată blondă, cu chipul veșnic zîmbitor, dădea niște indicații regizorale: „...Aduceți găinușa, aduceți căluțul, aduceți cocoșul!..."

— Este Gabi, pioniera Poer Gabriela, mă lămurește Vasilache.

Intre timp, pe scenă se petrece o întreagă dramă. Șoricelul mofturos nu vrea să doarmă decît cu cîntec și nu-i place decît de motănel care, fățarnic, îi îngînă o melodie dulce ca să pună laba pe el. Noroc cu cățelul care sare-n ajutor și-l alungă pe motan. După spectacol, fac cunoștință cu mînuitorii de păpuși, pionierii Neagoe Iuliana, Roșu Viorel, Banu Mariana, Doina Serafim, Filifăr Cristina, Rusu Denisa. Sînt înștiințată de Vasilache că ei alcătuiesc echipa veterană a cercului de teatru de păpuși de la Casa pionierilor din Craiova. De la Podari, am plecat cu toții spre Craiova. La Casa pionierilor, tovarășa directoare Gabriela Popescu și tovarășa profesoară Alexandra Davidescu, care conduce cercul micilor păpușari, m-au ajutat să umplu carnetul de reporter cu alte date interesante. În cerc sînt zece echipe și toate doresc să împărtășească din emoțiile scenei. Prilejurile sînt numeroase. Anul trecut, au prezentat 56 de spectacole. Au mers și în regiune: la Filiași, la Balș, acum la Podari. În perspectivă? La Caracal, Segarcea, Tîrgu-Jiu, Turnu-Severin.

Cînd am plecat, l-am rugat pe Vasilache să-mi mai dea de veste despre copiii din țară care îndrăgesc teatrul de păpuși. Vasilache mi-a promis și sînt convinsă că se va ține de cuvînt.

M. MICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40631